

НАШЕ ЖИТИЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛІПНІ 1967 РОКУОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 2 (948) | Субота, 11 січня 1986 року | Ціна 2 коп.

ГІДНО ЗУСТРІНЕМО ХХVII З'ЇЗД КПРС

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

*робітників, інженерно-технічних працівників
і службовців підприємств і об'єднань Українського
товариства глухих на 1986 рік*

Трудові колективи підприємств і виробничих об'єднань Українського товариства глухих, втілюючи в житті рішення жовтневого (1985 р.) Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки, викладені у виступі Генерального секретаря ЦК КПРС тов. М. С. Горбачова на Сесії Верховної Ради СРСР, підтримуючи ініціативу передових колективів країни з випуску і реалізації надпланової продукції, виробництву товарів народного споживання, створенню на кожному підприємстві фонду надпланової економії, впровадженню у виробництво досягнень науково-технічного прогресу, беруть на 1986 рік такі соціалістичні зобов'язання:

1. Виконати завдання 1986 року з випуску товарної

продукції достроково, до 25 грудня.

2. Виробити і реалізувати понад план продукції на 3,0 млн. крб., а до ХХVII з'їзду КПРС — на 500 тис. крб.

3. Виробити понад план товарів народного споживання на 0,5 млн. крб. (у роздрібних цінах), в тому числі до ХХVII з'їзду КПРС — на 50 тис. крб.

4. Знизити понад план собівартість товарної продукції на 0,5 процента і одержати за рахунок цього 800 тис. крб. понадпланового прибутку.

5. Підвищити продуктивність праці порівняно з 1985 роком на 2,5 процента і одержати за рахунок зростання продуктивності пра-

ці 100 процентів понадпланового приросту продукції.

6. Зекономити понад план 200 тис. кіловат-годин електроенергії, 60 тонн прокату чорних металів, 40 тис. квадратних метрів тканин і 50 кубічних метрів лісоматеріалів.

7. Відпрацювати на заощадженні електроенергії 2 дні.

8. Впровадити у виробництво понад план 40 заходів з нової техніки і наукової організації праці з економічним ефектом 15,8 тис. крб.

9. Підвищити рівень охоплення робітників механізованою працею до 60,1 процента.

10. Поліпшити організацію і нормування праці, довести до 58 процентів кількість колективів, що трудяться за бригадною формою організації і стимулювання праці із застосуванням коефіцієнта трудової участі; довести питому вагу обґрутованих норм виробітку в загальній кількості норм до 73,6 процента; довести охоплення нормуванням праці до 69,2 процента.

11. Підвищити ефективність використання виробничих потужностей порівняно з 1985 роком на 0,5 процента.

12. Оздоровити впродовж року в будинках відпочинку, санаторіях і пансіонатах не менш як 4,5 тис. членів УТОГ.

Зобов'язання обговорені і прийняті на загальних зборах колективів підприємств і виробничих об'єднань Товариства.

На заощадженіх ресурсах

Минулій 1985 рік був знаменним для нечуючих трудівників м. Павлограда багатьма патріотичними ініціативами. Зокрема, вони з честью вийшли на високий рубіж — відпрацювали два дні на зекономлених матеріалах, сировині, електроенергії.

Так, члени компактної групи глухих виробничого об'єднання «Павлоградський хімічний завод імені 60-річчя Жовтня», працюючи на заощаджених ресурсах, випустили промислової продукції на 1200 карбованців. Найкращих показників додоглянулися ударники комуністичної праці, члени УТОГ Анатолій Іванов, Володимир Романенко, Абрам Скопінкер, Григорій Швидкий.

Робітники Павлоградського заводу електроосвітлювальної арматури теж пра-

цювали два дні на заощаджених матеріалах та енергії. Вони виготовили промислової продукції на 450 карбованців. Особливо відзначились ветерани підприємства, майстри своєї справи, ударники трьох п'ятирічок Володимир Рева і «Майстер — золоті руки» Марія Акініна.

Нечуючі шевці шкірзаводу за рахунок заощаджень пошили 50 пар добротного взуття на суму 670 карбованців, не відстали від них трудівники заводу «Павлоградхіммаш», швейної та меблевої фабрик, птахокомбінату та багатьох інших. Високих результатів у праці досягли Віктор Федченко, Іван Паходов, будівельник Василь Падалко, швачка Ніна Рева.

І. ЗІНЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

НАЗУСТРІЧ ХХVII З'ЇЗДОВІ КПРС ФОРМУЛА ПРОГРЕСУ

Стрижнем проекту нової редакції Програми КПРС є концепція прискорення соціально-економічного розвитку. «КПРС вважає, — говориться в цьому документі, — що в сучасних внутрішніх і міжнародних умовах всеобщий прогрес радянського суспільства

соціально-економічного розвитку країни». Це прискорення партія визначила як свій стратегічний курс, здійснення якого повинно забезпечити якісне перетворення всіх сторін життя радянського суспільства. «Через прискорення соціаль-

ПРАВОФЛАНГОВА

Тридцять літ пропрацювала на Білоцерківському УВП швачкою-мотористкою Марія Сергіївна Шкурлатовська. Про сумлінність трудівниці засвідчують високі нагороди — орден Трудового Червоного Прапора, Орден Трудової Слави III ступеня, медалі, почесні знаки.

Нині Марія Сергіївна — майстер дільниці № 1. Перша вона і в громадському житті колективу. М. С. Шкурлатовська — голова громадського відділу кадрів.

ТЕМПИ — УДАРНІ

На дільницю виробничо-об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод», де трудяться бригада слюсарів механічних робіт Михайла Кириловича Семенова, я прийшов на початку зміни. Серед них, хто працював того дня на складанні каркасів-карнізів, були й члени УТОГ Олег Володимирович Галан і Вячеслав Іларіонович Позняков.

Познайомимося з ними більше. О. В. Галан у цех оснастки прийшов порівняно недавно, але вже досконально оволодів професією складальника, завжди перевинує норми виробітку при високій якості робіт. У колективі дільниці знають: якщо Олег Володимирович береться за справу, то неодмінно доведе її до кінця. I

I сьогодні, коли на календарі вже 1986 рік, а до ХХVII з'їзду КПРС лишилися лічені дні, нечуючі складальники трудяться з особливим завзяттям. Вони готовують гідний трудовий дарунок форуму комуністів нашої країни.

Ф. КАЛАФАТ.
Донецька область.

галузях — економічній, соціальній, політичній і духовній. Це означає, що докорінно буде оновлено матеріально-технічну базу, піднімуться на вищий ступінь усі сторони суспільних, у першу чергу економічних, відносин, відбудуться глибокі зміни у змісті й характері праці, в матеріальніх і духовних умовах життя людей. Активізується вся система політичних, громадських та ідеологічних інститутів.

Проект Основних напрямів економічного і соціально-економічного розвитку на 1986—1990 роки і на період до 2000 року втілює в собі програмні настанови партії про прискорення соціально-економічного розвитку у вигляді конкретних якісних і кількісних

(Закінчення на 2 стор.)

ЗА СЛОВОМ—ДІЛО

Добре розпочала дванадцяту п'ятирічку ударниця комуністичної праці, верстатниця Лебединського чавово-виробничого підприємства Л. В. Вернидуб.

Ветеран праці, наставниця молоді, народний контролер встигає скрізь: і взяти участь у громадському оглядині резервів виробництва, і приділити увагу робітничій зміні, та й в основній роботі Л. В. Вернидуб завжди серед перших.

Нині в передової трудівниці особливо гаряча пора — вона наполегливо працює над виконанням підвищених соціалістичних зобов'язань, взятих на честь ХХVII з'їзду КПРС.

ФОТО И. МИНДЕЛЯ.

НАСТАВНИЦТВУ—ПОСТІЙНУ УВАГУ

В обласному Будинку культури відбувається зліт наставників робітничої молоді м. Харкова. В його роботі взяли участь робітничі педагоги підприємств УТОГ, виробничих об'єднань «Серп і Молот», «Завод імені Малишева», Харківського тракторного заводу і компактних груп інших промислових підприємств.

Про роль наставництва у комуністичному і трудовому вихованні молоді, завдання з поліпшення роботи робітничих вихователів з доповідю на зліті виступила голова Харківського облвідділу УТОГ Т. С. Пісковець. Вона відзначила, що молодь з великим патріотичним піднесенням трудається над виконанням завдань, намічених партією і урядом, готується до новими досягненнями у праці зустріти ХХVII з'їзд КПРС. Нинішні здобутки робітничої зміни значною мірою обумовлені ефективною, дійовою роботою наставників, яких у колективах, де працюють члени УТОГ, налічується близько 80.

Кращими з кращих робітничих педагогів по праву вважають кавалера ордена Леніна, швачку Харківського УВП-2 Ганну Іванівну Саприкіну, бригадира обрубників виробничого об'єднання «Серп і Молот» Маргариту Василівну Маслєй та багатьох інших.

Голова ради наставників Харківського УВП-2, мастер ВТК Валентина Іванівна Пущіліна, виступаючи на зліті, сказала: «Бути наставником — складне мистецтво. В ньому поєднується професійна майстерність і життєвий досвід. Тільки люди, яким властиві ці якості, можуть виховувати молодої зміни любов до праці і обраної професії».

Щороку до колективу Харківського УВП-2 вливается великий загін молоді — випускників Краснолуцького ПТУ. На підприємстві понад 25 наставників. За їх допомогою дівчата, які вступають у самостійне трудове життя, опановують професії, навчаються майстерності, дістають міцний ідейний і трудовий гарант. Понад 150

молодих робітниць, серед яких 100 комсомолок, працюють у колективі УВП-2. Переважна більшість з них підвищує свої розряди, бере активну участь у громадському житті.

Людмила Михайлівна Полякова, старший інструктор компактної групи глухих виробничого об'єднання «Завод імені Малишева» підкреслила у своєму виступі, що успіх у роботі наставника можна добитися лише за умови, якщо ставитися до виховання молоді з максимальною серйозністю, з високим почуттям відповідальності за долю майбутніх робітників.

Учасники зліту прийняли Звернення до всіх робітничих педагогів області, в якому закликали ширше розгорнати наставництво, передавати юнакам і дівчатам славні традиції старшого покоління, навчати їх професійної майстерності, виховувати кращі риси радянської людини.

А. РОСИНСЬКИЙ.
м. Харків.

Не кожному вдається відразу знайти своє місце у житті. Через життєві обставини, що часом складаються не так, як хотілося б, доводиться іноді пройти нелегкою дорогою випробувань і пошуку. Та вже якщо дістаеться людина до свого берега, то і втрачене надеждено, і назавжди залишиться вірною своїй справі.

Так було і в Михайлі Павловича Черткова. Ким тільки не доводилося бути трудівникам в рідному місті Білгород-Дністровському — і звужтевіком, і вантажником, і ремонтником та ін. Та надовго піде не лішався. А коли прийшов нечуючий на медико-інструментальному заводі, то одразу зрозумів — це і є те, чого шукав, до чого прагнув.

Пройшло небагато часу і член УТОГ М. П. Чертков почав здавати готову продукцію. Причому він і зміни завдання перевиконував, і якості домагався високої. Незабаром йому було присвоєно почесне звання «Ударник комуністичної праці».

Яким же чином досягає

У колективі Одеського виробничого об'єднання «Електротехнік» широко відоме ім'я слюсаря-інструментальника Сергія Михайловича Глинченка. А добре слави робітник зажив тому, що завжди трудається на совість, якісно, значно перевиконуючи змінні завдання.

Фото И. МІНЬКА.

трудівник вагомих результатів у праці? Чи, може, йомустворено найбільш сприятливі умови у порівнянні з іншими, чуючими робітника-ми?

Відповідь на ці запитання знаходить важко. Добросовісним ставленням до роботи, до своєї професії він заслужив велику повагу у колективі. Особливо у молоді, котра бере з цього приклад. А ще — він любить свій завод, завжди старається приміжити свій внесок у спільні здобутки заводчан.

Так до М. П. Черткова прийшов успіх — великий, заслужений. Тепер на святкових демонстраціях він йде попереду заводської колони з червоним прапором, перевязаний стрічкою, на котрій напис «Кращий за професією».

Портрет передовика виробництва неодноразово заносив на заводську Дошку Пошани. Про цього писала місцева газета «Радянське

Придністров'я». За систематичне перевиконання виробничих завдань М. П. Черткова нагороджено патрідним знаком «Відмінник соціалістичного змагання».

Ладиться в роботі, то й у сім'ї злагода — Михайлі Павлович добрий сім'янин. Троє синів зростають під його уважним батьківським оком. І міне небагато часу — прийдуть йому на зміну.

Г. БАРВІНЕНКО.
м. Білгород-Дністровський, Одеська область.

ЗВЕДЕННЯ

ПРО ХІД РЕАЛІЗАЦІЇ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ ТОВАРИСТВА

за грудень 1985 р.

(в тисячах карбованців)

Назва підприємства, об'єднання	План	Фактичне виконання	Процент виконання
Ужгородське-1	80	118	147,5
Полтавське-1	465	650	139,8
Івано-Франківське	585	763	130,4
Лубенське	415	536	129,2
Комунарське	127	153	120,5
Полтавське-2	145	163	112,4
Житомирське	640	718	112,2
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	740	826	111,6
Кам'янець-Подільське	340	370	108,8
Херсонське	284	305	107,4
Єнакіївське	166	178	107,2
Білоцерківське	580	618	106,4
Львівське швейне підприємство «Силует»	930	988	106,2
Дрогобицьке	174	183	105,2
Кіровоградське	110	115	104,5
Конотопське	597	615	103,0
Миколаївське	100	103	103,0
Сімферопольське	310	319	102,9
Одеське виробниче об'єднання «Електрік»	516	531	102,9
Артемівське	505	519	102,8
Запорізьке	445	455	102,2
Лебединське	91	93	102,2
Дніпропетровське	489	497	101,6
Ровенське	129	131	101,6
Донецьке виробниче об'єднання «Електро-магніт»	872	883	101,3
Чернігівське	477	483	101,3
Чернівецьке	601	608	101,2
Черкаське	191	193	101,0
Бродівське	215	217	100,9
Ужгородське-2	465	467	100,4
Вінницьке	335	336	100,3
Харківське-1	234	234	100,0
Дніпродзержинське	300	297	99,0
Харківське-2	1050	1032	98,3
Сумське	315	309	98,1
Ворошиловградське	401	385	96,0
ВСЬОГО:	14419	15390	106,7

ХОЧ ЛИСТА НЕ НАДРУКОВАНО

До газети «Наше життя» надійшов лист від членів Шумської первинної організації УТОГ, в якому вони скаржилися на нездовільну роботу Кременецького клубу і міжрайонного відділу Товариства.

Редакція попросила Тернопільський облвідділ УТОГ перевірити наведені факти.

Як повідомила голова облвідділу Г. Г. Губанова, 13 грудня минулого року на засіданні президії було розглянуто питання «Про роботу Кременецького клубу і міжрайвідділу», звернуто увагу на недоліки й упущення в їхній роботі. Для покращення діяльності клубу вирішено перевести його в м. Лановці, оскільки там мешкає більше членів Товариства, особливо молоді.

У січні 1986 року намічено провести збори Шумської первинної організації, на яких буде обговорено скаргу трудящих.

ФОРМУЛА ПРОГРЕСУ

(Закінчення.
Початок див. на 1 стор.)

Задань. У наступні три п'ятирічки намічається подвоєння виробничий потенціал

крайні. Майже вдвічі збільшиться національний доход та обсяг промислового виробництва, економіку буде переведено на переважно інтенсивний шлях розвитку. В ці роки продуктивність праці зросте в 2,3—2,5 раза, і тим самим буде зроблено вирішальний крок у здійсненні програмного задання партії — досягнення щодо цього показника найвищого світового рівня. Все це дасть змогу подвоїти обсяг ресурсів, що направляються на задоволення потреб радянських людей, збільшити їх реальні доходи в

1,6—1,8 раза і в цілому підвищити рівень життя радянських людей на якісно новий ступінь.

Винятково важлива роль у здійсненні намічених на наступні п'ятирічки завдань належить дванадцятій п'ятирічці. Вона має стати поворотною на всіх напрямках економічного і соціального розвитку країни. У найближчі п'ять років необхідно забезпечити підвищення темпів розвитку економіки, добитися перелому в інтенсифікації виробництва на базі прискорення науково-технічного прогресу. В ці роки приrostи національного доходу і продукції всіх галузей матеріального виробництва вперше будуть одержані цілком за рахунок

«НАШЕ ЖИТТЯ»

ЗУСТРІЧ ДРУЗІВ

В середній грудній минулого року на Україні перевували учасники художньої самодіяльності Болгарської Спілки глухих. Відвідали вони тоді і поліську землю.

Коли гості вийшли з автобуса, що підкотив до Будинку культури, їх зустріли дівчата та хлопці в українських костюмах з хлібом-сіллю, з букетами живих квітів. Багато членів УТОГ міста Чернігова прийшли зустрічати гостей. Гарячі, дружні привітання, міцні рукостиски.

Незабаром у фойє культурної закладу стало тісно. Гости і господарі знайомляться, спочатку невпевнено, кожен своїми жестами. Першими зрозумілими слова були — дружба, мир, Москва, Софія, Київ. Згодом спільна розмова охопила всіх. Познайомившись з господарями, болгари почали готовуватись до виступу.

Зал для глядачів переповнений. Останні хвилини чекання. Іх поява на сцені викликала бурхливі, нестихаючі оплески.

Болгарські друзі показали високу акторську та виконавську майстерність. Їх виступ гаряче був сприйня-

тий глядачами, супроводжувався тривалими оплесками, аматорам сцени дарували квіти.

Після закінчення концерту голова облвідділу УТОГ Л. В. Пінчук висловила гостям щиру вдячність за яскравий виступ, який приніс членам УТОГ міста велике задоволення, за тепло сердець, за вияв братської дружби.

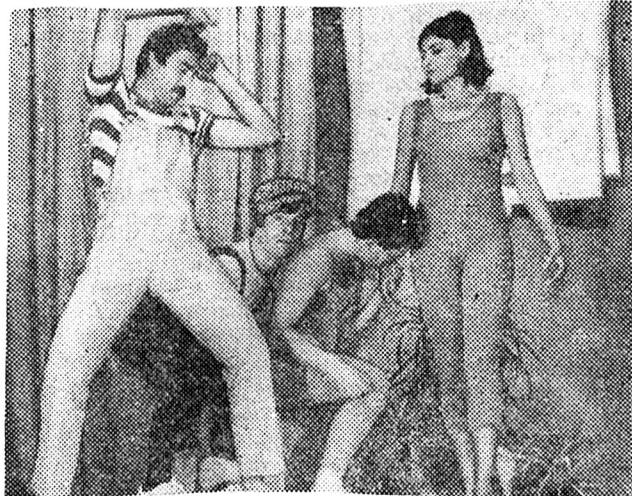
Від імені колективу художньої самодіяльності Спаска Джангозова подякували чернігівцям за щирій прийом, за надану можливість познакомитись з колективом Товариства глухих області, його досягненнями. Вона висловила побажання і надалі розширювати і зміцнювати звязки між товариствами глухих Болгарії і України. Гости і господарі обмінялись пам'ятними сувенірами.

Короткачаючи була зустріч, але в серці кожного з її учасників вона назавжди залишиться щирою, відвертою сповненою почуттям міцної дружби між товариствами і народами.

О. КЛІМОК,
інструктор Чернігівського
облвідділу УТОГ.

Господарі-чернігівці і гости з Болгарії обмінюються сувенірами.
Фото А. ТАРАСЕНКА.

Учасники художньої самодіяльності Спілки глухих Болгарії виконують пантоміму «Любовна історія».
Фото М. ЖАДАНА.

НА ОДНОМУ підприємстві вчителька вечірньої школи на підвищених тонах розмовляла з групою хлопців, допитуючись, чому вони не були вчора в школі, а ті виправдовувалися, кожен наводив свою причину. І всі дружно пообіцяли прийти ввечері до школи — зробити контролльні роботи.

А ввечері до школи не прийшов ніхто...

Якщо назвати цих хлопців безчесними, якщо сказати їм в очі правду — певен, всі вони обуряться. Але ж це так: людина, яка дала слово, обіцянку і не виконала її, допускає ганебний вчинок, їй більше вірити не можна! А в нас, на жаль, дуже багато членів УТОГ, які до свого слова ставляться безвідповідально, бездумно обіцяють і бездумно порушують обіцянку. Можна навести масу таких прикладів з життя, але навіщо? Аксіома доведення не ви-

магає, з цим явищем ми зтикаємося скрізь.

Непокоїтесь що — це явище особливо поширене серед молоді. Сказати і не зробити, пообіцяти і не виконати, взяти на певний час річ у товариша і не повернути її — з цим нам доводиться зустрічатися часто.

Де ж ми втрачаемо те, що дорого в людині, що найбільш за все цінувалося у всі часи — обов'язковість, чесність, зібраність, настроєність на служіння суспільству? Виховання в людині волі, характеру, життєвих принципів розпочинається в сім'ї, і там, як правило, не терплять нечесноти у відносинах. Значить, інтернат, куди оглохла дитина попадає з найменших років? На жаль, факт сам по собі три-

вожний — в молодих, які приходять до нас, поняття про честь своєрідне — чесно та, що їм вигідно. А вигідним буває обман.

То ж, може, викладачам спецшкіл-інтернатів слід подумати про те, кого вони готовують до вступу в життя, хто буде представляти їх в нашому суспільстві? Адже про якості вчителів судять по їх учнях, по тому, що вклалі вони в душі тих, комо навчали...

І все ж велика частка ви-

ни за це явище лягає на

працівників наших правлін,

культурзакладів, на перекла-

дачів. Процес виховання

вічний, і в сорок років лю-

дина не живе без ідеалу, а

що вже говорити про юність

— питання в тому, якою мо-

ралі вона дотримується. Від

життя, які не забули

цию високу мудрість, як-

що так просто даємо обіцян-

ки і не поспішаємо виконати їх, якщо слово «честь» най-

більше всього розглядаєть-

ся через призму того, що

нам вигідно і невигідно?..

Аксіома доведення не ви-

магає, з цим явищем ми зтикаємося скрізь.

Непокоїтесь що — це явище особливо поширене серед молоді. Сказати і не зробити, пообіцяти і не виконати, взяти на певний час річ у товариша і не повернути її — з цим нам доводиться зустрічатися часто.

Де ж ми втрачаемо те, що дорого в людині, що найбільш за все цінувалося у всі часи — обов'язковість, чесність, зібраність, настроєність на служіння суспільству? Виховання в людині волі, характеру, життєвих принципів розпочинається в сім'ї, і там, як правило, не терплять нечесноти у відносинах. Значить, інтернат, куди оглохла дитина попадає з найменших років? На жаль, факт сам по собі три-

вожний — в молодих, які приходять до нас, поняття про честь своєрідне — чесно та, що їм вигідно. А вигідним буває обман.

То ж, може, викладачам спецшкіл-інтернатів слід подумати про те, кого вони готовують до вступу в життя, хто буде представляти їх в нашому суспільстві? Адже про якості вчителів судять по їх учнях, по тому, що вклалі вони в душі тих, комо навчали...

І все ж велика частка ви-

ни за це явище лягає на

працівників наших правлін,

культурзакладів, на перекла-

дачів. Процес виховання

вічний, і в сорок років лю-

дина не живе без ідеалу, а

що вже говорити про юність

— питання в тому, якою мо-

ралі вона дотримується. Від

життя, які не забули

цию високу мудрість, як-

що так просто даємо обіцян-

ки і не поспішаємо виконати їх, якщо слово «честь» най-

більше всього розглядаєть-

ся через призму того, що

нам вигідно і невигідно?..

Аксіома доведення не ви-

магає, з цим явищем ми зтикаємося скрізь.

Непокоїтесь що — це явище особливо поширене серед молоді. Сказати і не зробити, пообіцяти і не виконати, взяти на певний час річ у товариша і не повернути її — з цим нам доводиться зустрічатися часто.

Де ж ми втрачаемо те, що дорого в людині, що найбільш за все цінувалося у всі часи — обов'язковість, чесність, зібраність, настроєність на служіння суспільству? Виховання в людині волі, характеру, життєвих принципів розпочинається в сім'ї, і там, як правило, не терплять нечесноти у відносинах. Значить, інтернат, куди оглохла дитина попадає з найменших років? На жаль, факт сам по собі три-

вожний — в молодих, які приходять до нас, поняття про честь своєрідне — чесно та, що їм вигідно. А вигідним буває обман.

То ж, може, викладачам спецшкіл-інтернатів слід подумати про те, кого вони готовують до вступу в життя, хто буде представляти їх в нашому суспільстві? Адже про якості вчителів судять по їх учнях, по тому, що вклалі вони в душі тих, комо навчали...

І все ж велика частка ви-

ни за це явище лягає на

працівників наших правлін,

культурзакладів, на перекла-

дачів. Процес виховання

вічний, і в сорок років лю-

дина не живе без ідеалу, а

що вже говорити про юність

— питання в тому, якою мо-

ралі вона дотримується. Від

життя, які не забули

цию високу мудрість, як-

що так просто даємо обіцян-

ки і не поспішаємо виконати їх, якщо слово «честь» най-

більше всього розглядаєть-

ся через призму того, що

нам вигідно і невигідно?..

Аксіома доведення не ви-

магає, з цим явищем ми зтикаємося скрізь.

Непокоїтесь що — це явище особливо поширене серед молоді. Сказати і не зробити, пообіцяти і не виконати, взяти на певний час річ у товариша і не повернути її — з цим нам доводиться зустрічатися часто.

Де ж ми втрачаемо те, що дорого в людині, що найбільш за все цінувалося у всі часи — обов'язковість, чесність, зібраність, настроєність на служіння суспільству? Виховання в людині волі, характеру, життєвих принципів розпочинається в сім'ї, і там, як правило, не терплять нечесноти у відносинах. Значить, інтернат, куди оглохла дитина попадає з найменших років? На жаль, факт сам по собі три-

вожний — в молодих, які приходять до нас, поняття про честь своєрідне — чесно та, що їм вигідно. А вигідним буває обман.

То ж, може, викладачам спецшкіл-інтернатів слід подумати про те, кого вони готовують до вступу в життя, хто буде представляти їх в нашому суспільстві? Адже про якості вчителів судять по їх учнях, по тому, що вклалі вони в душі тих, комо навчали...

І все ж велика частка ви-

ни за це явище лягає на

працівників наших правлін,

культурзакладів, на перекла-

дачів. Процес виховання

вічний, і в сорок років лю-

дина не живе без ідеалу, а

що вже говорити про юність

— питання в тому, якою мо-

ралі вона дотримується. Від

життя, які не забули

цию високу мудрість, як-

що так просто даємо обіцян-

ки і не поспішаємо виконати їх, якщо слово «честь» най-

більше всього розглядаєть-

ся через призму того, що

нам вигідно і невигідно?..

